चमन्-विचमन्-[1]आचामन्-न्ती, [2]चामयन्-न्ती, चिचमिषन्-न्ती ; —
चमिष्यन्-न्ती-ती, चामयिष्यन्-न्ती-ती, चिचमिषिष्यन्-न्ती-ती ;
— — चञ्चम्यमानः, चञ्चमिष्यमाणः ;
[3]आचान्-आचामौ-आचामः ; — —
[4]आचान्तम्[A]-आचान्तः-आचान्तवान्, चामितः, चिचमिषितः,
चञ्चमितः-तवान् ;
चमः, [5]आचामी, चामः, चिचमिषुः, चञ्चमः ;
चमितव्यम्, चामयितव्यम्, चिचमिषितव्यम्, चञ्चमितव्यम् ;
चमनीयम्, चामनीयम्, चिचमिषणीयम्, चञ्चमनीयम् ;
[6]आचाम्यम्,[B] विचम्यम्-चम्यम्, चाम्यम्, चिचमिष्यम्, चञ्चम्यम् ;
ईषच्चमः-दुश्चमः-सुचमः ; — —
चम्यमानः, चाम्यमानः, चिचमिष्यमाणः, चञ्चम्यमानः ;
आचामः-विचमः-सुचमः, चामः, चिचमिषः, चञ्चमः ;

---

1. 'ष्ठिवुक्लमुचमां शिति' (7-3-75) इत्यत्र, 'आङि चम इति वक्तव्यम्' (वा. 7-3-75) इति वचनात् आङुपसृष्टे शतरि दीर्घः। अन्योपसृष्टस्य, शुद्धस्य च धातोर्दीर्घो न।
2. 'निगरणचलनार्थेभ्यश्च' (1-3-87) इति ण्यन्तात् परस्मैपदमेव।
3. 'अनुनासिकस्य क्विझलोः क्ङिति' (6-4-51) इत्यनेन दीर्घे, 'मो नो धातोः' (8-2-64) इति पदान्ते नकारः।
4. उदित्त्वेन क्त्वायां विकल्पितेट्कत्वात्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधः। 'अनुनासिकस्य—' (6-4-15) इति दीर्घे, 'नश्चापदान्तस्य झलि' (8-3-24) इत्यनुस्वारे, 'अनुस्वारस्य ययि—' (8-4-58) इति परसवर्णे च रूपम्। 'क्तोऽधिकरणे च ध्रौव्यगतिप्रत्यवसानार्थेभ्यः' (3-4-76) इति अधिकरणे, कर्तरि, भावकर्मणोश्च क्तप्रत्ययः यथासम्भवं भवति।
5. 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति ताच्छील्ये णिनिः।
6. 'आसुयुवपिरपिलपिचमश्च' (3-1-126) इति ण्यत्। 'पोरदुपधात्' (3-1-98) इति प्राप्तस्य यतोऽपवादः। 'अत उपधायाः' (7-2-116) इति वृद्धिः। 'विचम्यम्-चम्यम्' इत्यत्र, 'नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्यानाचमेः' (7-3-34) इति वृद्धिनिषेधः।

A. 'चान्तामिषश्छान्तजलः फलावलीं जान्त्वा झमञ्जमनमक्रमीद् गुहाम्॥'
धा. का. 1. 60.

B. 'आचाम्यं सन्ध्ययोः कश्चित् सम्यक् ते न प्रहीयते।
कश्चिदग्निमिवानाम्यं काले सम्मन्यसेऽतिथिम्॥' भ. का. 6-66.